

בס"ד א' מר-חשון ה'תשע"ה
 הדלקת נרות - 17:39
 צאת השבת - 18:29
 רבנו תם - 19:06
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה חמש עשרה - עלון מס' 739
 @ שבת זו ראש חודש "מר-חשון".
 @ אין אומרים "צדקתך".
 @ ביום חמישי - ז' חשון מתחילים לומר "ברך עלינו".
 @ במוצאי שבת הבאה "ברכת הלבנה"

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפ"ט"ד: "השפים בסאי"
 (ישעיה סו)
 במוצאי שבת "שעון חורף"

פרשת צדק

וַתְּהִי לָהֶם הַלְבָנָה לְאֵבֶן (וי"א ג)
 במדרש מובא שמעשה דור הפלגה היה מצליח בידם כשהיו באים לבנות לבנה אחת, היה נעשה להם כשתיים. במסכת בבא בתרא מובא: אבן רוחבה ג' טפחים ולבנה רוחבה טפח ומחצה. נמצא שהאבן כפול מלבנה. זהו: ותהי להם הלבנה שהיא טפח וחצי לאבן - שהיא ג' טפחים - כפול, כמו במדרש.
"צַהַר תַּעֲשֶׂה לְתַבְּנָה"
 יש שני פירושים לתיבת צהר, ו"א חלון וי"א יהלום. בעלי המוסר אומרים שתיבה הוא מלשון מילה, כל מילה שאתה מוציא מפיך צריך שיאיר, דהיינו שיוציא המילים שלו בתורה ובתפלה באופן שיהיו מאירים.
 מספרים על הרב הגאון ר' יהודה צדקה זצ"ל ראש ישיבת פורת יוסף, שהיה תמיד רגיל לומר כל ברכה ב-3 הפסקים, בא"ה, אמ"ה, שני"ב. לאחר פטירתו בא בחלום אצל אחד מנכדיו, ואמר לו את הפסוק "צַהַר תַּעֲשֶׂה לְתַבְּנָה", תיבה פירוש מילה, שיוציא בביורור כמוצאה שהוא מלשון אור, ואל אמא ר"ת **אמה** = אלוקינו מלך העולם, ו**פתח התיבה בצידה תשים**, ו**פתח מרמזו על היצר הרע** כמו שכתוב **לפתח חטאת רובץ** שבזכות ברכה כראוי יציל מהיצר הרע, ו**ותתתים שניים ושלישים** הכוונה שיעשה האדם 3 הפסקים לכל ברכה וברכה.
"וייכלא הגשם"
 כתוב בתורה שתי פעמים הלשון **ויכלא, ויכלא הגשם, ויכלא הגשם** מהביא בתרומת המשכן, רמז שאם ח"ו אין גשם דהיינו **ויכלא הגשם**, הוא בגלל **ויכלא הגשם מהביא** - שלא נותנים צדקה.

מלניני הפרשה:
 < בנין התיבה לקראת המבול והצלתו של נח ומשפחתו.
 < הקב"ה כורת ברית עם נח ע"י קשת בענן.
 < תולדות נח ובניו לאחר המבול.
 < בניית המגדל ופיזורם של בני נח על פני כל העולם.
 < פירוט עשרה דורות מנח עד אברהם.
"אִלֵּה תּוֹלְדוֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צְדִיק תָּמִים" (וי ט)
 מדוע נכתב בפסוק זה **שלוש פעמים נח**: אלא, האדם צריך להיות נח בשני דברים. גם לה' וגם לבני אדם, על דרך: והייתם נקיים מה' ומישראל. אך כשאין אפשרות להיות נח לבני אדם כי עוברים הם על מצוות ה', אז יהא נח רק לה'. זהו שאמר: אלה תולדות נח נח. וכשאי אפשר לשניהם יחד, צריך לקיים: **"את האלוקים התהלך נח"**. (ר' יהודה צדקה זצ"ל)
"נח איש צדיק" (וי ט)
נח איש צדיק - סופי תיבות: **חשק**. ללמוד, שבכדי שאדם יגיע למידות טובות צריך להיות כנח. וכדי להיות איש השולט ברוחו ומתגבר על יצרו וצדיק בתורה ובמעשים, צריך לזה חשק.
"ויישאר אך נח" (ז' כ"ג)
 לפני המבול נאמר: **נח איש צדיק תמים היה בדורותיו**. ביחס לאנשי דורו היה צדיק תמים. ואילו עתה, לאחר המבול, כשכולם ניספו, **נשאר אך נח** - איש פשוט, איש האדמה, **בלי שום כינוי של צדיק תמים**.
"וראיתה לזכור ברית עולם" (ט' ט"ז)
שש פעמים נזכרה כאן המילה **ברית** כנגד **ששת ימי בראשית**. אבל שבת אינה צריכה ברית, שהיא אות ברית לעצמה שנאמר: **ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם** (שמות ל"א). מהו ברית עולם? **שכל זמן שישראל משמרים את השבת העולם מיושב. ואם לאו, העולם חרב**. (בראשית רבה צ"ד)
"ויילך נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת"
 שמירת שבת מסוגלת להציל משעבוד מלכויות, מחבלי משיח וממלחמת גוג ומגוג כמובא במסכת שבת (ק"ח). כל זה רמז בפסוק: **ויולד נח - היינו מי שנח בשבת מוליד על ידי זה שלושה בנים. שם = ר"ת: שעבור מלכויות. חם = ר"ת: חבלי משיח. ויפת = הוא גוג ומגוג ככתוב: ובני יפת גומר ומגוג**.

פינת הניבים והפזמנים
כל אדם שפועס, חקמתו מסתלקת ממנו = בשיעת פעס אין האדם שוקל את דבריו כראוי.
דוגמה: התלמידים בקשו מהמו"ק שלא יקעס, אלא יחשב בהגיון וצטטו באזניו את הפתגם הבא: **כל אדם שפועס - חקמתו מסתלקת ממנו.**
מקור: ריש לקיש אמר: **כל אדם שפועס, אם חכם הוא - חקמתו מסתלקת ממנו, אם נביא הוא - נבואתו מסתלקת ממנו [פסחים דף סו עמוד ב].** (ניבונכו)

פרכות ואיחוליס אפשיט לאבירן ומעיין מייבין היינו להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לנפתלי ותמר יצחק-פור היינו ולאחרון ושמה מיימון היינו שירונו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם.

פרכות ואיחוליס אפשיט לאבירן ומעיין מייבין היינו להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לנפתלי ותמר יצחק-פור היינו ולאחרון ושמה מיימון היינו שירונו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם.

פרכות ואיחוליס אפשיט לאבירן ומעיין מייבין היינו להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לנפתלי ותמר יצחק-פור היינו ולאחרון ושמה מיימון היינו שירונו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם.

העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

הסירו מכשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"חמישי עשרה אמה מכלמלכה גברו המים" (ז, כ)
 המספר 15 חוזר מספר פעמים בפרשת המבול:
 א. בפסוק זה; ב. "ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום" (10x15); ג. שטח התיבה: "שלוש מאות אמה אורך התיבה, חמשים אמה רחבה", דהיינו 15,000 אמות מרובעות. ד. נפח התיבה: "ושלשים אמה קומתה", ובהנחה שכל קומה היתה בגובה עשר אמות (שהרי היו בה שלוש קומות "תחתיים שניים ושלישים"), הרי שנפח כל קומה 150,000 אמות מעוקבות. ומשמעות הדבר, שאע"פ שנחתם דגים של דור המבול על הגזל, מ"מ תחילת דגים היתה בעבור הזנות ("ויראו בני האלהים את בנות האדם"), וחטא זה מהווה פגיעה בשם ה' י-ה (15 בגימ'), שהוא השם הקיים במילים איש ואשה, והוא המבטא את קדושת הזוג.

ברכה והצלחה לחדשי ימינו ודינה אלעזר הי"ו על תרומתם לזיכוי הרבים. זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, והצלחה לילדיהם.

מרכות ואיחולים לפסיים לדרור ורננה יהודה הי"ו להולדת הבת יהי"ר שתגדל כאמונתו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה וברכה והצלחה ליעקבי ורחל נהרי הי"ו ולאיתמר ועליזה יהודה הי"ו

"בניד כשחילי זתים" - חינוך
עידוד קריאת ספרים
 מחקרים שבוצעו על התפתחות תלמידים בבית הספר קבעו שקריאת ספרים הוא תהליך הכרחי להתפתחותם השכלית והרגשית של כל ילד בבית הספר. מעבר להיותם הספרים מפתחים לשונות את הקוראים, הם מפתחים כישורי תקשורת בחברת התלמידים ובינם לבין חברת המבוגרים, ובונים את דרכי הביטוי שלהם בשיחה ובכתיבה. כיצד נוכל לנו הורים ומחנכים, לעודד את הילדים לקרוא ספרים? להלן מספר עצות:
 הניחו ספרים בחדרי הילדים, לימדו את ילדכם מינקות לעיין בספרים, קחו אותם לחגוגות ספרים, שוחחו איתם והתייעצו איתם על אילו ספרים לרכוש, בקשו את עזרת המחנך בבית הספר. קראו סיפורים לילדך, קבעו זמן איכותי ביניכם לילדכם וקראו איתו סיפור או שניים, הראו לו את התמונות המלוות בספר, הסבירו לו כיצד התמונות משלימות או מסבירות את הסיפור. לכו לספרייה עם ילדכם, רישמו אותה/ה לספרייה, ודאגו שהם יעמדו בלוח זמנים. הזכירו לילדכם להחליף ספרים ע"פ לוח הזמנים שנקבע מראש. עודדו אותם לקרוא ושוחחו איתם על מה שקראו.

ברכה והצלחה לחדשי ימינו על תרומתם לזיכוי הרבים. זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, והצלחה לילדיהם.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 לשישיה וזכיה נסימי
 על תרומתם לזיכוי הרבים. זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, וברכה לזיווג נחמיאס לישראל ודלית ניאזוב עם רעייתו גולשן

ברכה והצלחה
 לשישיה וזכיה נסימי
 על תרומתם לזיכוי הרבים. זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, ולרפואת רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה

ברכה והצלחה
 לשישיה וזכיה נסימי
 על תרומתם לזיכוי הרבים. זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, וברכה לזיווג נחמיאס לישראל ודלית ניאזוב עם רעייתו גולשן

ברכה והצלחה
 לשישיה וזכיה נסימי
 על תרומתם לזיכוי הרבים. זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, וברכה לזיווג נחמיאס לישראל ודלית ניאזוב עם רעייתו גולשן

ברכה והצלחה
 לשישיה וזכיה נסימי
 על תרומתם לזיכוי הרבים. זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, ולרפואת רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה

ברכה והצלחה
 לשישיה וזכיה נסימי
 על תרומתם לזיכוי הרבים. זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, ולרפואת רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה

ברכה והצלחה
 לשישיה וזכיה נסימי
 על תרומתם לזיכוי הרבים. זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, ולרפואת רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה

ברכה והצלחה
 לשישיה וזכיה נסימי
 על תרומתם לזיכוי הרבים. זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, ולרפואת רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה

ברכה והצלחה
 לשישיה וזכיה נסימי
 על תרומתם לזיכוי הרבים. זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, ולרפואת רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה

ברכה והצלחה
 לשישיה וזכיה נסימי
 על תרומתם לזיכוי הרבים. זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, ולרפואת רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה

ברכה והצלחה
 לשישיה וזכיה נסימי
 על תרומתם לזיכוי הרבים. זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, ולרפואת רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה

ברכה והצלחה
 לשישיה וזכיה נסימי
 על תרומתם לזיכוי הרבים. זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, ולרפואת רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה:		לשליח נשמת:	
משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו רם-שלמה רפאל כהן-זדה בן זליכה בנהדר (בני חי בן אירן הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.	באבאי באבאי בן מורורי הי"ו הגנזרי אברהם בן חאנום הי"ו יעקב ועלני בן שושנה וגדעון רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת רחל מוסאי בת ביבי מנב"ת זליכה גמזו בת חנה מנב"ת	רבנו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל שבתאי מוסאי בן זליכה ז"ל יהודה קפשיאן בן מרים ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל יוסף חיים גאלי בן ג'מו ז"ל שלמה קורולי בן דניאל ז"ל יפת בן דוד סעיד ז"ל	דוד טוטיאן בן רחמים וגוהר ז"ל לאה נאמן בת רבקה ז"ל מרים יעיש בת שמחה ז"ל לאורה עטיה (נאמן) ז"ל בת שושנה שתחיה נזימה אלדד בת מרים ז"ל סלבינז כהני בת גולי ז"ל מוחטרם קמרי בת לאה ז"ל
מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו	בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל		

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות "ברך עלינו"

א. לימודה - לעולם יסדיר אדם את תפילתו הנאמרת לפרקים (אחת לשלושים יום או יותר) ואחר כך יתפלל, ועל כן קודם ערבית של ליל ז' במרחשון יעין בברכת "ברך עלינו", ובתפלה עצמה יאמרה מתוך הסידור (עיין ר"ה דף ל"ה ועיין שו"ע ק) ולדעת הרמ"א אם מתפלל מתוך סידור אין צריך להכין.

ב. זמנה - אין אומרים "ברך עלינו" אלא מיום ז' במרחשון בארץ ישראל, כיוון שחז"ל רצו לתת לאלו שעלו לירושלים בימי סוכות זמן לחזור לבתיהם ללא גשמים (שו"ע ק"ז סעי' א ונו"כ). ואומרים אותה עד מנחה של ערב פסח ועד בכלל.

ג. טעה בחורף - אם בימות הגשמים, אחרי ז' במרחשון אמר "ברכנו" ולא ביקש גשם, אין בקשתו שלמה, וצריך לחזור ולבקש גשם. (והוא הדין אחר התקופה, בחו"ל) אם נזכר קודם שסיים את תפילתו - יכול לבקש גשם גם במקומות אחרים.

ד. אם נזכר בתוך אמירת "ברכנו" - יעצור ויתחיל ברכת "ברך עלינו".

ה. אם אמר "ברוך אתה" ועוד לא הזכיר שם ה' - ימתין כדי הילוך ד' אמות (שתי שניות) ויחזור לתחילת "ברך עלינו" (יש אומרים שאין צריך לחזור לראש הברכה אלא יאמר במקום "ותן טל ומטר לברכה" ויחתום, וטוב לעשות כסברה ראשונה).

ו. אם נזכר לאחר שאמר "ברוך אתה ה'" של סיום הברכה - יסיים "למדני חוקיך" ויחזור ל"ברכנו" (ועיין כה"ח קי"ד סי"ק כ"ח, שלמי ציבור דף קי"ז).

ז. אם נזכר אחרי שסיים את ברכת "ברכנו" ולפני שהתחיל "תקע בשופר" יאמר במקום "ותן טל ומטר לברכה" ומשיך "תקע בשופר". (עיין ראבי"ה המוזכר באורך בבי"י סי' קי"ד לאפוקי סברת ר' יונה, וכן פסק בא"ח בשלח אות ח"י) וטוב לחזור ולומר "ותן טל ומטר לברכה" גם בשומע תפילה (ועיין באה"ל סי' קי"ד ד"ה: "בלא חתימה"). ולדעת המשנה ברורה עדיף לומר ב"שמע קולנו" מאשר לפני "תקע".

ח. אם נזכר אחרי שהתחיל "תקע בשופר" - ימשיך עד "שומע תפילה" ושם יאמר "ותן טל ומטר לברכה. כי אתה שומע תפילה כל פה וכו'". (ועיין ברכ"י אות ט').

ט. אם נזכר אחרי שאמר "ברוך אתה ה'", יסיים "למדני חוקיך", ויאמר "ותן טל ומטר לברכה, כי אתה שומע תפילה וכו'".

י. אם נזכר אחרי שסיים ברכת "שומע תפילה" ולפני שהתחיל ברכת "רצה" - יאמר שם "ותן טל ומטר לברכה". אם נזכר אחרי שהתחיל ברכת "רצה", - עוצר במקום שנזכר וחוזר לברכת השנים ומתחיל "ברך עלינו" וממשיך על הסדר).

יא. אם חזר בטעות ל"שמע קולנו", במקום ל"ברך עלינו" וביקש שם על הגשמים וסיים תפילתו, יכוין לצאת ידי חובה בחזרת ש"ץ מתחילה ועד סוף, או שיחזור להתפלל ויאמר שהוא מתנה שאם אינו צריך לחזור הרי תפלתו זו בתורת נדבה.

יב. איך חוזרים להתפלל - יחיד שחוזר לתחילת התפילה אינו חוזר לומר "ה' שפתי תפתח וכו'" כיון שכבר הוא בתפילה. (בא"ח ש"י ויקרא י"ב).

יג. ש"ץ שטעה בתפילת לחש ולא שאל טל ומטר, יכול לסמוך על תפילת החזרה ואין צריך להתפלל פעם נוספת בלחש (עיין שו"ע סי' קכ"ד סעי' ב' ולחוננים עליו).

יד. תשעים פעם - אם מסופק אם אמר "ברכנו" או "ברך עלינו" תוך שלושים יום - חוזר. אבל אם אמר תשעים פעם "רופא חולי עמו ישראל", "ברך עלינו" ואחר כך הסתפק - אינו חוזר.

"מכל מלמד" השכלתי...

כח הדיבור - פרשת נח

פרשת נח רומזת לאדם איך לעבור את חייו שיהיה נח לבריות שכתוב בפרקי אבות: "כל שרוח הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו". מוזכר פעמיים נח דהיינו נח למקום ונח לבריות. לא ייתכן שאדם יקיים מצוות למקום ומצוות בין אדם לחבירו לא יקיים. במידה שמקיים את שניהם בא המשך הפסוק ומעיד על האדם: "איש צדיק תמים היה בדורותיו". יתכן גם שפעמיים נח, אלו שני העדים שמעידים עליו לעתיד לבוא. אומר רש"י יש שדורשים אותו לשבח ויש שדורשים אותו לגנאי. זאת אומרת, כל מה שתעשה בציבור ידרשו אותך גם לכך וגם לכך. שלשה בניו היו לנח. **שם=מה שמעת. חם=מה חשבת. יפת=פתה**. דהיינו חשבת, שמעת, תהיה פתי ותאמין ללשון הרע? לכן צריך לבדוק מכלי ראשון כל שמועה. אפשר ללמוד אחרת משמות בניו של נח. **שם=שמו** של האדם תמיד יהיה טוב שנאמר טוב שם משמן טוב ויתקדם ויתעלה בלימוד התורה, שיאמרו הבריות אשרי רבו שלימדו תורה. **חם=יקרין** חום ואהבה לבריות ובלמוד יהיה בגדר ריתחא דאורייתא. **יפת=ליפות** את שמו יתברך בדיבור, במשא ומתן, וליפות את עצמו בלבשו, במאכלו ובהנהגותו עם הבריות וכך ילדינו ומשפחתנו יראו את מעשינו שלנו ההורים וילמדו. לפיכך ההורים צריכים להיות נוחים וגם תקיפים בשעת הצורך. אמרה אישה חכמה אנחנו מלמדים את ילדינו לדבר והם מלמדים אותנו לשתוק. אלה דברים עמוקים. פעמים שההורים מתווכחים וכועסים אז הילדים מבינים שזו הדרך לסדר עניינים, ופה הטעות. גם כשרבים וכועסים, אף פעם לא ליד הילדים. פעמים שרוצים לדבר על ההוא ועל ההיא או אפילו על הילדים עצמם, כל זה בחדרי חדרים וכך ההורים עושים את תפקידם כראוי. נח אחד זה אבא, נח שני זה האמא, אם כך אז יגדלו ילדינו, שם חם ויפת. (מעבדכם הנאמן א.ש.).

מושגים לשנת השמיטה (לפי א"ב)

א. אברוי: מלה בארמית שפירושה הוא השבחה. במלה זו מכנים את המלאכות הנעשות במטרה להשביח ולהצמיח את הצומח, והן האסורות בשנה השביעית.

ב. אוספי שביעית: כינוי שלילי לאנשים שאוספים ומוכרים את היבול הגדל בשנה השביעית.

ג. אוצר בית דין: הגדרת מקום מוסמך של בית דין, המאפשר את חלוקת היבול הגדל בשנה השביעית. פעולה זו מהווה פתרון לבעיית החקלאים, הן ע"י חלוקת הפירות באופן מסודר, והן בסיוע כלכלי המאפשר לגבות מהאנשים המקבלים את דמי ההוצאה עבור הטיפול בחלוקת היבול אך לא עבור היבול.

" ואבותינו סיפרו לנו "

הבנתי מיד שגם כאן יד על התחנתונה ועלי ועל אלעזר ינוקא נותר להמתין לישועה קרובה, כי בוא תבוא.

"גם העסק הזה נמשך כ 40 דקות. בינתיים חדר ההמתנה התעבה בעוד ילדים ואמהות. אני אמנם ידוע כאן כמי שניצב בראש התור, קול התור אולי נשמע בארצנו, אבל האחיה בראש התור היא טובה. ריבונו של עולם, מתי יגיע תורי?"

"בשעה 11.30 יוצא דוקטור חרמון ממשרדו ומודיע לכל הממתנים "אני מצטער, הוועקתי לבית החולים שניידר לטיפול במקרה דחוף, זקוקים לי בחדר הניתוח, אבל בעוד חצי שעה יגיע לכאן פרופסור שמריהו סתיו ויקבל אתכם".

"אני מביט בשעון, חש שהסבלנות שלי פקעה והתפרזה לה. אלעזר בוכה, ואני לא מיומן כל כך במוצאים ובקבוקי

מטרנה. אני מצוי באי שקט, מבועי הקיטורים והכעס מתחילים לפעפץ בתוכי ומאיימים להתפרץ לאחר שעות של המתנה". לאחר 35 דקות הגיע פרופסור סתיו כולו מחויך

וחביב "תסלחו לי, אבל רק בעוד רבע שעה אכניס את הראשון בתור", התנצל באדיבות "יש לי שיחת ועידה, קונסוליום של רופאים בענין חולה מסוכן", יש לנו ברירה!

אמר אמר. באמת אחרי רבע שעה נפתחת דלת חדר הרופא, אבל מבטי תקוע בדלת הכניסה לחדר ההמתנה, וכולי

תפילה, שלא יפרוץ פנימה ילד מפרס, או קשיש מחובר לאינפוזיה, שיהיו כולם בריאים עד 120 שנים, אבל מתי

אזכה לממש את הזכות של הראשון בתור?

"קרה נס. אף אחד לא פרץ פנימה שום מקרה חרום לא נראה באופק, נכנסתי פנימה עם תינוקי, והתיישבתי מול פרופ' סתיו, אבל עדיין חושש שמא איזה חולה טראומתי עוד עלול

להשתלט על תשומת לבו של הרופא החביב.

פרופ' סתיו הרים את אלעזר, והניחו בנינוחות על מיטת הטיפולים. הוא חייד לעברו בניעמות, הוציא פנס קטן והביט

באישוניו, אח"כ בדק לו דופק, הכניס מקל לגרונו, היכה קלות על גבו ואמר לי באלו המילים: "אדון בלומינשטיין,

קרה לך נס שאני פה. ממש נס גדול, בוא ואסביר לך. את הקריירה שלי התחלתי לפני 30 שנה כרופא ילדים, וברבות

השנים עזבתי עיסוק זה והשקעתי את עצמי במחקר ללימוד התופעות האלרגיות, כן, אני פרופסור לאלרגיות, וזו

המרחיבות שלי כבר 15 שנים. היום הוועקתי לכאן באופן בהול, וחד פעמי. ועכשיו לענין בנד אלעזר, יש לו אלרגיה

נדירה מאד מאד, שמופיעה בתינוקות אחת לעשרה מיליון. לרופא משפחה או לרופא ילדים מצוי אין את הכלים והידע

לאתר אלרגיה זו, התופעות שלה דומות לחלוטין לאנגינה, או דלקת ריאות קלה, ולכן הטיפול הרפואי שהיית מקבל עבור

בנד המתוק, לא היה תואם את הבעיה, והחולי עלול היה להמשיך חצי שנה ויותר, ואף להחמיר, עד שמי מהרופאים

יחשוד שזה אלרגיה, והתינוק היה מופנה אלי לאימות. הבשורה הטובה, שבטיפול תרופתי מיוחד בן שבוע מימי

אלעזר שלנו יבריא בע"ה לחלוטין ולא יצטרך לסחוב חולי של חודשים ארוכים, אז תגיד תודה לקב"ה ששלח אותי

לכאן..." עד כאן פרופסור חרמון.

"נו, הרב לוי מה אתה אומר? אני יושב לי חסר מנוחה, כעוס, מרגיש נוף ומרוש נוצות, והכל, ממש הכל לטובה. למותר

לציין שאלעזר הבריא לחלוטין, תוך מספר ימים, הלכה לה האלרגיה וחזרה לו האלרגיה". כמה ביטול תורה נחסך לנו!??

זו עוד דוגמה מפליאה, המלמדת אותנו באופן מייד ונחרץ, שכל היסורים שבאים עלינו בגזירת עליון, באים ונובעים

ממקור החסד והרחמים, אלא שטחו עינינו מראות. לא בכל פעם ישנה סמיכות תכופה בין המכה לברכה, בין המכאוב

לטוב, לפעמים חולפות להן שנים רבות עד שזוכים אנו להציץ מבין החרקים ומתוך הערפל לגלות את האור הטוב, הבוקע

ממדמנת החושך, ולהבין את הקשר ביניהם. ועוד נדבך קטן. בטולה של התורה, הוא לפעמים קיומה.

תארו לעצמכם שאדון בלומינשטיין מרוט הנוצות היה נכנס מיד בתורו, והאלרגיה היתה ממשיכה לקטן בגוף התינוק,

כמה ביטול תורה היה נרשם למיודענו? והנה לנו עוד מתנה אלווקית הניתנת לנו בחינם, מסיפורנו.

(קובי לוי, "העיתונאי")

"אדון בלומינשטיין, קרה לך נס"

סיפורי ההשגחה המיוחדים המתפרסמים כאן מידי שבוע, חיזוקו בי את חוש ההתבוננות בהשגחה של בוראנו, אדם יכול להסתובב שנים מבלי להרגיש מושגח עד לפרטי פרטים, וכל סיפור, וכל דרשה מעוררים בנו מחדש את האמונה, שהכל

כאן מתנהל בצורה מדוקדקת ומחושבת עד לפרטי פרטים. "לענייננו. עמידה בתור היא דבר שאנשים לא אוהבים

ובצדק, תמיד יש הרגשה שאין זמן, שמחכים לי במקום אחר, שאני מפסיד משהו. אין כמעט אדם בעולם שניצב

בתור ארוך לאוטובוס, לסופר-מרקט, לבנק, ונוצותיו לא נמרטות מאותה הרגשה מפורסמת הקרויה בלשון העם "אין לי זמן" או "אני נורא ממהר".

"לאמיתו של דבר, רק מי שמסוגל להעביר במוחו משניות או דף גמרא בבקיאיות, או סוגיה בעיון, כמעט ולא יחוש את

עומס הזמן האיטי המונח על כתפיו. "ועכשיו לסיפורי". אני אברך כולל מאז נישואי לפני 15

שנים, ולימוד התורה הוא אורח-חיי ברוך השם. אשתי שתחיה מקפידה שלא להטריד אותי בענייני דיומא, ומתחשבת בי מאד למרות העומס הטבעי הנובע מגידול

שישה ילדים קטנים. "תלמד, תלמד, אל תדאג אני מסדרת" היא משכנעת אותי,

ובאופן מגדר הרגיל היא לא לוחצת עלי להדיח כלים, או לשטוף את הסלון - בערב שבת. כן, היא אשה עובדת, אך

היא פיתחה מיומנויות ושיטות לא להטיל עלי שום משימה או מטלה, למעט עמידה בזמנים של הכולל. הודו לדי', באמת

אשת חיל למופת. "בוקר אחד טרם צאתי לכולל היא מודיעה לי "לאלעזר

(התינוק בן החצי שנה שלנו), יש חום גבוה, והוא חלוש וחסר כוח. לצערי אמך וגם אמי לא בעיר, ואף אחד לא פנוי לקחתו

לרופא הילדים, אבל באופן חד פעמי קח אותו לקופת חולים, ואח"כ תשכיב אותו לישון בבית. אני מאמינה שאמצא עד אז

מישהי שתשמור עליו". כך אשתי. "אין ברירה, אני יוצא למשימה, והאמן לי, אינני זוכר

שהפסדתי סדר בוקר בכולל בעשור האחרון, אבל פיקוח נפש ועוד הנפש של הבן שלי דוחה הכל. השעה 8.45 בבוקר ואני

שועט אל קופ"ח, בתקווה שאתקבל במהירות אצל הרופא שלנו ד"ר אבישי חרמון ותוך שעה קלה אחזור הביתה

ואפקיד אותו בידיה האמונות של אחת השכנות או הידידות של אשתי, כך שירשם בפנקסי ביטול תורה ממש מינימלי.

"השעה כבר 9.00 בבוקר, אני נכנס עם אלעזר המייבב חרישית לסניף, ומתיישב על כסא. ברוך ה', לפני בתור גברת

עם תינוקת. אחרי עשר דקות היא נכנסת לרופא, ולאחר מספר דקות הגברת יוצאת, והנה עכשיו תורי. אני שולף את

אלעזר מהעגלה, אווזו אותו בזרועותי ונע לכיוון חדר הרופא. לפתע פרצים זוג הורים לחדר ההמתנה ובידיהם ילד בן

שלוש מדמם כולו, מראשו ועד רגליו.

"תסלח לי אדוני" מבקש האב, "אתה רואה שזה מקרה דחוף", נו טוב, קיבלתי בהבנה את כניסתם לפני. במשך יותר

מחצי שעה היה עסוק רופא הילדים בחבישת הפצעים ועצירת הדיומם של הפעוט. ורק בשעה 9.45 הם פנו לצאת.

"יופיי" שמחתי בליבי, "הנה אני נכנס... ומרוח סערה לרוח סערה, לחדר ההמתנה נכנסה אשה זקנה מאד נשענת על

מקלה, ופנתה אלי בבקשה "אני מרגישה כאב נורא, אני חייבת להיבדק... אתה מוכן לוותר לי על התור?"

"ריבונו של עולם", חולף הרעור במוחי "יש להדר פני זקנים, אבל התינוק שלי הוא גם נפש שצריך לרחם עליה"... הרופא

מציץ מחדרו ומסמן לי "תן לה להיכנס, היא במצב קשה". "נו מילא, הזקנה נכנסה וגם כאן העסק לא פשוט, הרופא

והאחות קוראים לעוד רופא מומחה... לאחר הרבה לבטים הגיע אמבולנס ופינה את האשה לבית החולים.

שוב אני נוטל את אלעזר בידי ומחליט בליבי: יהרג ואל יעבור, אני לא מוותר על התור ויהי מה, הכל כאן פיקוח נפש,

אבל גם ילודי זקוק לטיפול רפואי, וגם התורה שלי לא פחות חשובה לעם ישראל, הנה אני מסתער לכיוון הדלת, ובאותה

שניה ממש נכנסת אשה צעירה חיוורת כסיד, כמעט מעולפת